

ίσιος

ίσιος, -α, -ιο, επίθ. [μσν. ἴσιος], ίσιος· που είναι ευθύς στο χαρακτήρα του, που είναι έντιμος, ειλικρινής, ντόμπρος: «γνώρισα πολλούς στη ζωή μου, αλλά λίγοι απ' αυτούς ήταν ίσιοι άνθρωποι». Επίρρ. **ίσια**· βλ. και λ. [ίσιος](#). (Ακολουθούν 23 φρ.)·

- ανάμεσα στον ανήφορο και στον κατήφορο υπάρχει και ο ίσιος δρόμος, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- βαδίζω στον ίσιο δρόμο ή βαδίζω τον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- βγαίνω απ' τον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- ίσια λόγια, βλ. λ. λόγος·
- ίσια το κορμί, βλ. λ. κορμί·
- ίσιος άνθρωπος, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- μην κοιτάς τη στραβή μου μύτη, κοίτα την ίσια μου τύχη ή μην κοιτάς τα στραβά μου πόδια, κοίτα την ίσια μου τύχη, βλ. λ. [τύχη](#)·
- μου πέταξε βυζί στα ίσια, βλ. λ. [βυζί](#)·
- μου πέταξε μπούτι στα ίσια, βλ. λ. μπούτι·
- ο ίσιος δρόμος, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- παίρνω ίσιο δρόμο ή παίρνω τον ίσιο δρόμο ή παίρνω τον ίσιο το δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- πάω ίσια, βλ. φρ. πάω ίσα, λ. ίσος·
- στα ίσια, χωρίς υπονοούμενα, χωρίς περιστροφές, χωρίς υπεκφυγές: «τον έπιασα και τον μίλησα στα ίσια για να μην υπάρχουν παρανοήσεις στην υπόθεση»·
- τα φέρνω ίσια υφάδι, ίσια στημόνι, βλ. λ. [υφάδι](#)·
- την πέφτω στα ίσια, (και για τα δυο φύλα) δείχνω φανερά και ολοκάθαρα το ερωτικό μου ενδιαφέρον για κάποιο άτομο: «όταν της αρέσει κάποιος, τον πλησιάζει και την πέφτει στα ίσια
- της τα 'ριξα στα ίσια, βλ. φρ. της την έπεσα στα ίσια·
- της την έπεσα στα ίσια, της έδειξα φανερά και ολοκάθαρα πως με ενδιαφέρει και πως θέλω να συνάψω μαζί της ερωτικό δεσμό: «μόλις κάθισε στο μπαράκι, πήγα και της την έπεσα στα ίσια». (Τραγούδι: φαλλοκρατικές δυνάμεις **μας την πέσανε στα ίσια** και για κόντρα η κοιλιά μας θα γεννάει μόνο κορίτσια)·
- τον βάζω στον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- τον βγάζω απ' τον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- τον φέρνω στον ίσιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- του δίνω ίσια ή τη δίνω ίσια, κινούμαι χωρίς να παρεκκλίνω από την πορεία που έχω, κινούμαι κατευθείαν: «μετά την Κατερίνη την έδωσα ίσια για Θεσσαλονίκη || μόλις βγήκα απ' το μπαράκι του 'δωσα ίσια για το σπίτι»·

- του τα 'ριξα στα ίσια, του μίλησα χωρίς υπεκφυγές, αποκαλύπτα: «μόλις τον είδα, του τα 'ριξα στα ίσια και του ζήτησα τα λεφτά μου»·

- φεύγω απ' τον ίδιο δρόμο, βλ. λ. [δρόμος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας